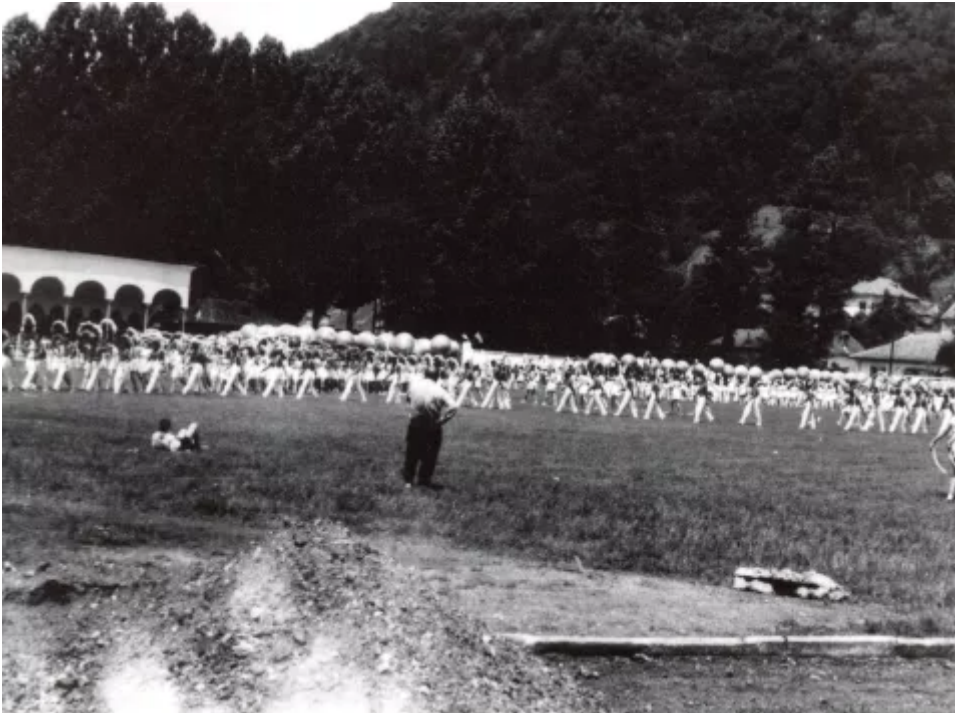

Tornaünnepség

Ez a kép kint a sportpályán készült, Nagyváradon, az 1930-as évek vége felé. Mindig voltak ilyen tornaünnepségek május elsején vagy május tizedikén, ez valószínűleg egyik a sok közül. Háború előtt volt, május tizedike volt akkor a legnagyobb ünnep. [Május 10. -- a román Monarchia nemzeti ünnepe volt, mivel a Berliini Békeegyezmény (1878) értelmében a török uralom alól teljesen felszabadult országban, 1881-ben ezen a napon koronázták Románia királyává I. Károly Hohenzollern Sigmaringent. -- A szerk.] Ez a kép Andristól került hozzám. Valószínűleg én vagyok rajta. Voltak ilyen tornagyakorlatok, amiket egyszerre kellett csinálni, összefogózni és körbejárni. Gyakorolni kellett előtte, kínoztak minket heteken, hónapokon keresztül. Agyonfárasztottak, a végén anyám mondta is, hogy nem enged többet, mert mindig teljesen ki voltam facsarva. De borzasztó nagy ünnep volt május tizedike, 'zece mai'. Először is volt a felvonulás: a katonaság és aztán az iskolák. Mindegyik előtt a tábla, hogy milyen iskola, és egyenruha, szigorúan egyenruhában jártunk. Az összes iskola felvonult. És utána volt mindig egyenruha-szépségverseny, erre borzasztóan büszkék voltunk. A Zsidó Líceum, a fiúlíceum nyerte meg. Fehér nadrág és kék zubbony, szóval zakó. Ők [az emberek] nem tudták azt, hogy ez a zsidó nemzeti szín, a fehér és kék. Ők voltak a legelegánsabbak. Mindegyik kivasalva... mikor ők vonultak, akkor az egész tribün és az egész Kispiac [Nagy]Váradon felhördült. Tényleg nagyon szépek voltak. [Nagy]Várad főutcáján vonultak fel. Elkezdtek majdnem az egyik végében, és egészen az állomásig mind vonultunk. Volt egy zsúri, s miután vége volt a felvonulásnak, kijelentette, hogy 'már megint a zsidók' nyerték. Mert többször is megnyerték ezt a szépségversenyt, de nem sokáig, mert aztán 1940-ben Magyarország lettünk. Ez még a román világban volt, 'Zece Mai'-kor. Egyszer láttam egész közeli Károly királyt [lásd: II. Károly román király]. Ki kellett vonuljunk az állomásra, mert érkezett Károly király Bukarestből, vonattal, az ő vonatával. Néztük a piros szőnyeget? Nem tudom, hogy kerültem én olyan előre, egész közeli láttam. Nagyon jóképű, magas, fess pasas, szép férfi volt. És büszkén mondtam, hogy láttam Károly királyt. Ez az ő vonatja volt, az aranyvonat, azzal nem járhatott senki, csak ő.